

[Formanden.]

forslag til lov om forlængelse og ændring af midlertidig lov nr. 344 af 8. juli 1943 om tillæg til lov om sparekasser, hvilte lovforslag er vedtaget af folketinget. Lovforslagene forelægges herved. Eksemplarer er omdelt.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse og ændring af midlertidig lov nr. 343 af 8. juli 1943 om tillæg til lov om banker, jfr. lov nr. 106 af 23. marts 1948.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 129).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden: Under behandlingen af denne sag kan også den følgende sag på dagsordenen omtales, nemlig:

Forslag til lov om forlængelse og ændring af midlertidig lov nr. 344 af 8. juli 1943 om tillæg til lov om sparekasser.

Den højtærede minister hr. V. Buhl har ordet på handelsministerens vegne.

Minister V. Buhl: Herved tillader jeg mig på handelsministerens vegne for det høje landsting at anbefale forslag til lov om forlængelse og ændring af midlertidig lov nr. 343 af 8. juli 1943 om tillæg til lov om banker og forslag til lov om forlængelse og ændring af midlertidig lov nr. 344 af 8. juli 1943 om tillæg til lov om sparekasser.

Lovene af 8. juli 1943 om tillæg til lov om banker og til lov om sparekasser blev i 1945 og 1946 forlænget i uændret stand, og ved lovene af 15. marts 1947 forlængedes lovene til udgangen af marts måned 1948, men således at de i lovenes § 1 angivne procenter for bindinger blev reduceret med ca. 50 pct.; med denne ændring blev lovene yderligere forlænget ved love af 23. marts 1948 til udgangen af december måned d. å.

Under de forhandlinger, som har været ført med Danmarks nationalbank om den gældende lovgivning på dette område, var nationalbanken oprindelig tilbøjelig til at mene, at den gældende lovgivning burde forlænges uændret for et tidsrum af 12 måneder, men som følge af den i den senere tid stedfundne stramning af pengemarkedet har man fra bankens side nu givet udtryk for, at banken er enig med regeringen i, at

spørgsmålet om en delvis frigivelse af bankernes bundne midler nu må løses. I den som bilag 1 til lovforslagene optrykte skrivelse af 26. d. m. fra Danmarks Nationalbank har denne bank erklæret sig indforstået med den fra regeringens side under de stedfundne forhandlinger fremsatte tanke om at nedsætte de i henhold til de nugældende regler bundne beløb til ca. halvdelen. Nationalbanken har dog samtidig givet udtryk for, at banken anser det for nødvendigt, at lovene fornyes for et helt år og ikke blot — som ved de i folketinget fremsatte lovforslag — for et halvt år. Nationalbanken er betænkelig ved denne kortere gyldighedstid, idet banken har ment, at en fornyelse for et halvt år vil skabe en forventning om lovenes fuldstændige bortfald ved udløbet af dette tidsrum, og banken har ment, at pengeinstitutterne måske ville indrette deres politik herefter, hvad der ville betyde større kreditudvidelse.

Ved behandlingen i det andet andet høje ting er der foretaget en ændring, således at lovene nu foreslås forlænget for et helt år, nemlig indtil udgangen af december måned 1949. Samtidig er der indføjet en bestemmelse, hvorefter lovene med tilslutning fra rigsdagens finansudvalg skal kunne ophæves ved kgl. anordning forinden deres udløbstid.

Med hensyn til selve spørgsmålet om, hvilke beløb der kan forventes at være til rådighed i 1949, skal jeg nævne, at der i tiden indtil udgangen af året 1949 kan blive tale om en opsugning på ca. 700—800 mill. kr. gennem udnyttelsen af det i den internationale bank optagne lån og af Marshallhjælpen, såfremt denne fortsætter udover 1. juli 1949 med nogenlunde de beløb, man har regnet med. Endvidere kan man formentlig gå ud fra, at der i samme tidsrum gennem de offentlige kasser vil kunne opsuges andre 200 mill. kr. Til gengæld forfalder der i løbet af 1949 statslån til udbetaling her i landet til et beløb af ca. 400 mill. kr., så at der overfor den nu foreslåede frigivelse af ca. 400 mill. kr. står eller i hvert fald må påregnes at stå en nettoopsugning på omkring 500—600 mill. kr.

Under disse omstændigheder har regeringen ment, det vil være hensigtsmæssigt til dækning af pengebehovet fremover at lempe de hidtidig gældende bindingsregler, og man foreslår derfor i lovforslagene bindingerne reduceret med ca. 50 pct.

Ved lov nr. 309 af 2. juli 1948 er det bestemt, at dispositionen over de beløb, der indkommer ved salg af varer, som indkøbes for den del af Marshallhjælpen, der betrag-